

תוצאות תהייה

ד"ר ע"י התאחדות בני תורה
בנשיאות מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

עלון מס' 9, כסלו התשע"ב

מסירות נפש

סוד נס חנוכה – מסירות נפש

נפתח בגמרא המפורסמת במסכת שבת כא ע"ב, מאי חנוכה? דתנו רבנן בעשרים וחמישה בכסלו יומי חנוכה וכו' שנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמינים שבהיכל. וכשגברה מלכות בני חשמונאי ונצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד, נעשה בו נס והדליקו ממנו שמנה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה.

נס חנוכה, חוץ ממה שאנו מדליקים נרות חנוכה כדי לפרסם את הנס, ייחדו אותו גם להלל והודאה. הלל היינו שגומרים את ההלל, והודאה שאומרים על הנסים, וזה מה שמיוחד בימים האלה. והגמרא אומרת אח"כ בדף כ"ג ע"א, אמר רבי יהושע בן לוי נשים חייבות בנר חנוכה שאף הן היו באותו הנס. ופירש"י שני דברים א. משום שהיתה גזירה על הנשים שכל כלה תיבעל לטפסר תחילה, ב. שעל ידי אשה נעשה הנס. וזה כמו לגבי ארבעה כוסות שתיקנו בליל הסדר, כמו שאומרת הגמ' במסכת פסחים ק"ח ע"ב, ובמסכת מגילה דף ד' ע"א גבי נשים שחייבות במקרא מגילה, רק שנחלקו הראשונים איך לפרש את הכוונה היו באותו הנס, האם הכוונה שהיו בהצלה או בשעבוד. במצרים בוודאי שגם הנשים היו משתעבדות, כמו שאמרו חז"ל שנתנו מלאכת האנשים לנשים ומלאכת הנשים לאנשים, אבל גם ההצלה נעשתה ע"י הנשים, כמו שאמרו בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים. אי"כ גם בחנוכה, או שהיו הגזירות גם על הנשים, או שעל ידי אשה נעשה הנס שזהו מעשה יהודית המפורסם, וממילא אע"פ שזה מצוות עשה שהזמן גרמא, נשים קשורות לזה.

כתבו באחרונים שהנס נעשה לבני חשמונאי, בזכות שמסרו את נפשם. הרי אנו אומרים בעל הנסים, מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, זאת אומרת מלחמה כזאת מול צבא אדיר של למעלה מעשרה מליון חיילים יוונים, לכאורה זה שיגעון להילחם מול צבא אדיר כזה. מי שיראה בספר מאי חנוכה או מי שיש לו את הספר שמן למאור ובספרים אחרים, מי יעז להילחם נגד יוון שכבשה כ"כ הרבה ארצות. ומי שהצליח למגר אותם הם דווקא ישראל. הרי היוונים שלטו על הרבה ארצות באזור, הם באו מאירופה וכבשו ארצות עד עבר הנהר נהר פרת, והיחידים שהצליחו עליהם היו עם ישראל ומאז הם נפלו, מאז ועד היום אין שם וזכר למלכות יוון. כל מה שמספרים על יוון, זה היה בתקופה ההיא, אבל מאז שעם ישראל נילחם איתם במסירות נפש וניצח אותם, הם ירדו.

בשביל להבין, נראה דוגמא ממסכת שבת דף קכא ע"א, תנו רבנן מעשה ונפלה דליקה בחצירו של יוסף בן סימאי בשיחין, ובאו אנשי גיסטרא של ציפורי לכבות, מפני שאפוטרופוס של מלך היה. ולא הניחן מפני כבוד השבת ונעשה לו נס וירדו גשמים וכיבו וכו' וכששמעו חכמים בדבר אמרו לא היה צריך לכך, שהרי שנינו נכרי שבא לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה.

המשך בעמוד הבא

דבר העורך

אמר העורך: כמידי שנה בשנה אנו מגיעים לימים הנפלאים של ימי החנוכה, ובכל פעם ופעם אנו מתפעלים מהניסים הנסתרים והגלויים שהיו בזמן החשמונאים. אם זה בנס פך השמן, אם זה בניצחון על היוונים.

ובכן כל שנה ושנה אנו עוברים את ימי החנוכה וכל אחד ואחד יוצא מימים אלו עם המטען שצבר לעצמו עד ימי הפורים. המיוחדות של ימי חנוכה מכל המועדים והזמנים, זה כאשר בזמן החשמונאים היוונים ניסו בעם ישראל [ובחלק מהם הצליחו, בעוה"ר] לבטל את התורה בכל מיני משחקים שונים ומשונים.

וכידוע 'שבפורים' המן ניסה להשמיד את עם ישראל בגופם, 'ובחנוכה' היוונים ניסו להשמיד את עם ישראל ברוחניותם, והשמדת הרוחניות יותר קשה מהשמדת הגוף.

וכאשר החשמונאים השכילו לדעת דזה מטרת היוונים, מיד עמדו בכל תוקף על דבר זה ועשו מלחמה עליהם, ובעזרתו יתברך ניצחו החשמונאים את היוונים.

כידוע בזמן הקמת המדינה שהציונים העלו את היהודים מכל מיני מדינות שונות, ובמיוחד עליית התימנים, ניסו הציונים [ובחלק מהם הצליחו בעוה"ר] לצוד נשמות, ולהעבירם למולך הציוני, תוך כפירה אכזרית, ממש אינקביציזיה נגד דת ישראל, כדוגמת היוונים בזמן החשמונאים.

אך בעזרתו יתברך שמר הצור על עם נצור, וברוך השם אנו נמצאים אחרי שישים שנה והתקיים בנו הפסוק 'ושבו בנים לגבולם', אם זה במנהגים אם זה בהלכות, והכל בזכות החשמונאים שיש בדורנו שהם מנהיגי קהילתנו ופוסקי עדתנו. חנוכה שמח.

עם החשמונאים שמסרו את נפשם אפילו שלא היה שום סיכוי שיצליחו, לכן עזר להם הקב"ה. וקבעו על זה הלל והודאה להקב"ה.

[מתוך הספר הנפלא שערי יצחק פרשת וישב]

מלכות יון - אחת מגלויות ישראל

בספרו של הגאון רבי זכריה הרופא אלטביב הנקרא "מדרש החפץ" בפרשת לך לך (טו, יב) על הפסוק "ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם" וגו', מובא מדרש שבמעמד זה נתגלו לו ארבע המלכויות ששלטו על ישראל בגלות, וז"ל:

"והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו", אימה זו מלכות בבל, חשכה זו מלכות פרס, גדולה זו מלכות יון, נופלת זו מלכות אדום וישמעאל. ותדע לך, שמלכות בבל שגזרה על ישראל להשתחוות לצלם [א"ה דשמא משום הכי דרשום בתיבה "אימה", שרצו להשכיח יראת ה' והאמונה בו ע"י שישתחוו לצלם ויפחדו רק ממנו]. מדי גזרה שלא להתפלל, פרס גזרה להשמיד להרוג ולאבד [בזמן אחשוורוש, ודרשום בתיבת "חשכה", שרצו להחשיך העולם באיבוד ישראל ממנו], יון מנעו השבת והמילה, וגזרו על ישראל שיכתוב כל אחד מהן על קרן השור שאין לו חלק בה' אלהי ישראל [ור"ל שגזרת המלחמה באמונה גדולה מגזרת הדרך, דגדול המחטיאו יותר מן ההורגו, ולפיכך דרשו כן מתיבת "גדולה" שזו גדולה מכולם אפילו מגזרת ההרג שלפניה]. אדום וישמעאל מבקשים לצאת מן הדת", עכ"ל [נראה דרצונו לומר שהם תמיד מבקשים להוציא את ישראל מדתם ולעבוד לדת האיסלאם או הנצרות, ונקט לשון "מבקשים" שהוא לשון הווה כיון דעוד לא יצאו מגלות זו, ותמיד הם מכריחים ישראל להעבירם על דתם. ולפי זה שפיר דרשום בתיבת "נופלת עליו" שהיא ג"כ לשון הווה דתמיד הם "יפלו" על ישראל בתואנה זו של ההחזקה בדתם ואי המעבר לדתם שלהם, ודו"ק]

[הובא ב"תורה שלמה" כרך י"ד עמוד שמ"א]

כתבו לכם על קרן השור

רבים תמהים, על מה ראתה מלכות יון לצוות על בני ישראל לכתוב להם "אין לכם חלק באלוהי ישראל" על קרן "השור" דוקא, וי"א דבזמנם משם ינק התינוק משקה, ורצו להחזיר בהם כפירה בקטנותם. אלא דלפי"ז יקשה דסו"ס רק על קטניהם היה עליהם לחשוש ולא על שאר בני הבית. ומצאתי און לי בשירתו של האלהי רבינו שלום שבזי זצ"ל, בשירתו המתחלת "שמיני עצרת שמחה ורנה", מסיים הוא את השיר ביחול לגאולה במילים: "ועשו ישתדי כטרפא דנשר ופרא יתלחש ואבוה קרנא" {תרגום: ועשו יהא מושלך כעלה נובל, ופרא יחלש ואבי הקרן}.

ובפירוש "עלמות שיר" להגאון רבי עמרם קורח זצ"ל {רבה הראשי האחרון של תימן, בעל ה"נוה שלום" וסערת תימן} כתב לפרש תיבות אלו וז"ל: "ופרא- ישמעאל על שם "והוא יהיה פרא אדם", ואבוה דקרנא- מלכות יון, וכינה אותם הקרן על שם הכתוב: "והצפיר הצעיר מלך יון, והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון" {דניאל ח' כ"א} עכ"ל.

וחזינן מהכא דמלכות יון כונתה "קרן", והשתא שפיר מובן מדוע ציוו לישראל לחרוט את דברי הכפירה באמונה דוקא על הקרן, משום שכל סמל כוחם הוא בקרן שנמשלו אליו, ורצו להגדיל כוחם ולכן ציוו לכתוב באופן זה.

יוסף בן סימאי, אינני יודע אם הוא היה עם הארץ בכל אופן תלמיד חכם הוא לא היה (עיין מהרש"א), והוא לא ידע שישנה משנה מפורשת, גוי שבא לכבות דליקה בשבת, לא קראת לו ולא אמרת לו לכבות, אם יכבה מעצמו שיכבה, ובכל אופן כשהוא ראה שבאו גויים לכבות, אמר להם תניחו, מפני כבוד השבת. עשה לו הקב"ה נס וירדו גשמים וכיבו את הדליקה, לכאורה העניין קצת לא מובן, וכי הקב"ה עושה נסים לעמי ארצות או לאנשים העושים שלא כהלכה?

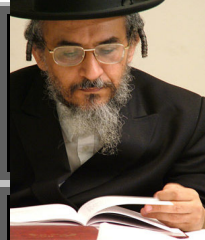
אולי צריכים ללמוד מכאן מוסר השכל לדברים אחרים, מה שנעשים לפעמים נסים שלא כדרך הטבע אין להגיע מזה למסקנות הלכתיות. הנס נעשה כי היה צדיק וירא שמים, והיו לו כוונות טובות.

אבל בירושלמי פה כתוב דבר נפלא נוסף. בירושלמי מובא את אותו מעשה כמו שבבבלי, רק שהירושלמי מוסיף שכשהם באו לכבות ולא הניח להם, אמר להם הניחו לגבאי שיגבה את חובו. דהיינו אמר להם אל תגעו, הגבאי בא כי יש לי חובות, יש לו עוונות, בא הקב"ה שהוא הגבאי לגבות את חובו. ומסיים הירושלמי, מיד קשר עליו הענן וכיבה את האש. לכאורה משמע מדברי הירושלמי שהשמים היו בהירים ופתאום נהיה ענן וירד גשם.

למה אני אומר זאת? כי לכאורה בספר בן יהוידע כאן, הוא שואל מה זה נפלה דליקה? וכי דליקה נופלת? ומתוך, שבא ברק ועשה שריפה, כי בדורות הראשונים לא היו כמו שיש היום, מכשירים מיוחדים שמונעים את היזק הברק. בבן יהוידע עצמו כותב, שזה מקרוב איזה חכם עשה את המכשיר הזה, ועל ידי כך הבתים לא נשרפים. בערך לפני 300-200 שנה התחילו עם החכמה הזאת שמונעת את שריפת הבתים על ידי ברק, אבל בדורות הראשונים ברק יכל לפגוע בבית ולשרוף אותו. לכאורה לפי דבריו, אם היה ברק כנראה שהיו גם עננים, ואם כן יורד גשם, אז אפשר להבין שהגשם כיבה, זה לא נס גדול כל כך. אלא מאי, במציאות הרבה בתים נשרפו על ידי ברק והגשם לא עזר.

אולם נראה לענ"ד שלפי הירושלמי הדבר לא היה כך. הירושלמי אומר מיד קשר עליו הענן, דהיינו שבכלל לא היה ענן. א"כ זה היה נס גדול! אחרי שאמר הניחו לגבאי שיגבה את חובו, לאחר שקיבל עליו דין שמים והצדיק עליו את הדין, על ידי שאדם מקבל עליו את הדין, נעשה לו נס. כמו שידוע מה שמספרים על רבינו האר"י שבא לפניו פעם איזה אדם רשע שהאר"י גילה לו את כל המסתרים והעוונות שלו, ואחרי שראה שהאר"י יודע את כל העבירות שעשה, אמר, עכשיו אני רוצה לקבל עלי תשובה שלימה, מה העונש שלי? אמר לו האר"י, העונש הוא שריפה. אמר, טוב מה הבעיה, כמו עולה עצים וכו'. אמר לו האר"י, שריפה הכוונה שמכניסים לפה עופרת רותחת, והוא אמר אני מקבל עלי. נשכב ופתח את הפה סגר את העיניים ואמר לו נו תזרוק, קיבל עליו את הדין, ואז האר"י שם לו דברי מתיקה בפה. אמר לו, מה? אני רוצה כפרה, היה מוכן ממש למות. אמר לו האר"י כיון שקיבלת על עצמך תשובה והיית מוכן להיענש, וסר עונך וחטאתך תכופר. א"כ גם פה, כיון שיוסף בן סימאי קיבל עליו את הדין, עשה לו הקב"ה נס. וזה בעצם מה שקרה

הלכות בענייני חנוכה מפוסק עדת תימן שליט"א [שע"ה סימן ק"ב]

א. מותר לעשות מלאכה בימי חנוכה,

אך יש נשים שנהגות לא לעשות מלאכה, כל זמן שהנרות דולקות דהיינו כחצי שעה ואין להקל להן. [סעי' ד']

ב. מה שבקצת קהילות נוהגים לאכול מאכלי חלב בחנוכה זכר לנס שנעשה ע"י חלב שהאכילה יהודית את מלך יון, לא נהגו בקהילותינו. [שם]

ג. מנהגינו פשוט שבעל הבית לבדו מדליק בלילה הראשונה נר אחד ובשניה שתי נרות, וכן מוסיף עד שבליל שמיני מדליק שמונה, בין שהיו אנשי הבית מרובים או מועטים ואין לשנות. [סעי' ז]

ד. מנהגינו שזמן הדלקתן הוא סמוך מעט [כמה דקות] לפני צאת הכוכבים, ולא יקדים ולא יאחר. [סעי' יא]

ה. כל זמן מצותן דהיינו חצי שעה, אסור להנות מאור חנוכה, הן שבבית והן שבבית הכנסת. [סעי' טו]

ו. נשים חייבות בנר חנוכה, שאף הן היו באותו הנס, ויכולה אשה להדליק עבור כל בני ביתה. [סעי' יט]

ז. בער"ש מדליקין תחילה נרות חנוכה ואחר כך נרות שבת, ובלבד שיהא לאחר פלג המנחה. [סעי' כ]

ח. במוצי"ש מנהגינו להדליק נרות חנוכה קודם ההבדלה, הן שבבתי"ח הן שבבית, ויש נוהגים בבית להבדיל תחילה. [סעי' כא]

ט. ברכת הסופגניות המטוגנות בשמן תחילה בורא מני מזונות ולבסוף על המחיה. [סעי' כד]

י. בחורי ישיבות אין צריכים להדליק דחשיבי כסמוכים על שלחן אביהם. ואם רוצים להחמיר יכולים להדליק בלא ברכה, אבל טוב יותר להשתתף בפרוטה עם מי שבלא"ה מדליק ומברך [ויגביה השמן והפתילות ויתכוון לקנות בהן חלק או שיזכה לו ע"י אחר] ואע"פ שאין צריך להיות שם בשעת ההדלקה מ"מ טוב לעשות כן אם אפשר. [נאמר בע"פ ממרן שליט"א]

יא. מה שקוראים היום למנורת חנוכה בשם "חנוכיה", אין לזה זכר בספרי חז"ל ורבותינו הראשונים והאחרונים. וכנראה שהיא המצאה מכלל המלים המחודשות מקרוב בלשון העברית, וראוי שלא לקרותה אלא כשמה הנהוג מקדם "מנורה" או "מנורת חנוכה". [מתוך שו"ת עולת יצחק סימן פ"ה]

רמזי חנוכה בפרשת מקץ מאת הרה"ג יוסף צברי שליט"א - רב קהילת "מקום מקדש" באלעד ומו"צ פעו"צ

"ויהי מקץ" {מ"א, א'}

הגאון רבי יעיש קורייני זצ"ל רמז את ענין החנוכה {הנופל בשבת מקץ} בפסוק הראשון הפרשה וז"ל:

"ויהי מקץ וגו' ראשי תיבות: ובימי יונים היהודים ירדו, מצרות קשות צעקו, שמונה נרות תדליק יהיו מאירות, {את תיבת ימים לא פל' ומכאן ר"ת תל' פרעה} וכך פרשו רבותינו עליהם השלום, ח' לילות מדליקים, וישראל הודאה נתנו הכל, עשה מתתיה דגלים, עלינו לברך, ההלל יחיד או רבים" עכ"ל.

{מחמדי שמים}

הגאון רבי יוסף צפירה זצ"ל, הביא רמז זה בנוסח אחר וז"ל: "ובימי יונים היהודים ירדו, מגזירות קשות צעקו, שכניה נגלתה תקפו ילדי מתתיה, יוסיפו מצוה ידליקו מנורה, וכך פרשו רבותינו עליהם השלום, ח' {ימים} לנרות מדליקין, וזה הוא נוסח ההלכה, עמד מתתיה ד' דורות, עלינו לגמור, ההלל יחיד או רבים". עכ"ל.

{מחידושו שבספר כסף צרוף}

גם הגאון רבי פנחס הכהן מגארי זצ"ל, הביא לרמז את ענין החנוכה בפסוק הראשון בפרשה, בשם ספר טהרת הקודש, שהביא בשם חכם דוד נחמיאש זלה"ה, וז"ל:

"ויהי מקץ, נוטריקון: ונחבש יוסף הצדיק י' {שנים}, מחלום קם צדיק, שמאל נר-חנוכה תדליק ימין מזוזה, יהיו מכוונים יחד משמאל, וכך פרשו רבותינו עליהם השלום, ח' לילות מדליקים, וכך הוא נוסח ההלכה, עמד מתתיה ד' דורות, עלינו לגמור, ההלל יחיד או רבים" עכ"ל.

{מובא באור תורה ובעולת שלמה}

גם הגאון רבי חיים סנואני זצ"ל, עמד לרמז בפסוק זה הראשון בפרשתנו, את ענין החנוכה הנופל בימים אלו, וז"ל: "הנה נודע כי פרשת מקץ לעולם לא תחול כי אם בחנוכה, בין בשנה פשוטה בין בשנה מעוברת, ואפשר לרמוז בפס' זה דרך נוטריקון:

ובמלכות יון היהודים ירדו, מתתיה קם צעק, שמע נורא תפילתו יושב מרום, יחד מזרזין יצאו מתתיה, ובניו פלאות רבות עשה השם, ח' לילות מיהרו, והדליקו המנורה נקבעו הימים, עלינו מאותו דור, עתה לזיכרון, הנס ידליקו אותם רבים. {מקום מקדש}

מעניין לדעת!

ימי חנוכה הם סגולה לפקידת עקרות, וחיתום הדין. כתב בספר נטעי גבריאל שימי חנוכה הם ימי חיתום גמר הדין לטובה, ועת רצון להיפקד בדבר ישועה ורחמים, ובפרט ב"זאת חנוכה". וכן כותב בשער יששכר, הכתיבה בראש

השנה והחתימה ביום הכיפורים וגמר הדין בהושענא רבה, עם כל זה, אף שיוצאין הפתקים, אין להם כח

להתקיים עד חנוכה, אולי יתקן האדם מה שעיוות. נמצא שקדושת החג הולך ונמשך עד חנוכה. עכ"ל

מתורת רבותינו

גלות הכסא

אחד מהדברים ששדדה מלכות יון מישראל בזמן שלטונה בארץ היה כסא שלמה, שכנראה חזר ג"כ לבית המקדש לאחר תשועת החשמונאים מהיוונים. כן למדים ממדרש קדום שנשתמר בכתבי הרה"ג רבי דוד בן עמרם עדני זצ"ל, בעל "מדרש הגדול" [מחכמי תימן לפני כ - 600 שנה], ואלו דבריו: **"על כסא מלכותו"** (אסתר א, ב) - על כסא, זה כסא שלמה בן דוד שישב עליו וזן את ישראל כענין שנאמר **"וישב שלמה על כסא ה' למלך תחת דוד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל"** (דברי הימים ראשון כט, כג). בא שישך מלך מצרים ונטלו מירושלים והביאו למצרים, בא מלך כוש ונטלו ממצרים וחזרו והביאו לירושלים, בא נבוכדנצר נטלו מירושלים והביאו לבבל וישב עליו שבעים שנה שהיה הבית חרב, באה מלכות מדי וישבה עליו שנים וחמישים שנה, באה מלכות יון ונטלתו וישבה עליו ק"ו שנה. באה מלכות רומי הרשעה ונטלתו וכשביקשה לישב עליו נשברה רגל אחת שלכסא ולא ישה עליו ושלחה אומנין מאלכסנדריא ולא יכלו לתקנה, ונשארה שבורה ומונחת עד עכשיו. וכשיגיע הקץ יבוא משיח בן דוד וישב עליו ואין מלכותו פוסקת לעולם ולעולמי עולמים שנאמר **"והוכן בחסד כסאו וישב עליו באמת"** (ישעיה טז, ה).

[מדרש הגדול על מגילת אסתר, שנדפס בספר אגדתא דמגילה עמי י"ג]

לק"י

"תוצאות חיים"
בנשיאות מרן שליט"א
בני ברק

כסא דברכתא
נשגד קמי מרן הגאון
הרב **יצחק רצאבי שליט"א**
פוסק עדת תימן
לרגל אירוסי הבת שתחי'
עם הבה"ח **יהונתן ברזילי הי"ו**
יהי רצון שיזכו לבנות בית נאמן
בישראל, לראות בנים וב"ב
עוסקים בתורה ובמצוות, אכ"ר.

משתתפי השיעור השבועי בביל ששי
בחורי הישיבות והאברכים

מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

פ"ש מהרי"ץ זצוק"ל גאון רבני תימן ותפארת
בנשיאות מרן הגאון הרב **יצחק רצאבי שליט"א**
מקו לכתובים: דוד איזנר"י שאז"ל בני ברק 51600 • 050-4140741

לק"י

כסא דברכתא

למעלת כבוד מורנו ורבנו עטרת ראשנו
הגאון הגדול, מעוז ומגדול, לאלפים ולמאות
פה מפיך מרגליות, ספרינו וחיבוריו לתלפיות
מורה דרכנו ומיישר נתיבותנו
מרן הגאון

הרב יצחק רצאבי שליט"א

פוסק עדת תימן
לרגל אירוסי בתו שתחי'
עם הבחור החשוב
ר' יהונתן ברזילי הי"ו
יהי רצון מלפני המקום ב"ה,
שיזכה מרן שליט"א יחד עם הרבנית תלית"א
לרוות נחת מכל יוצ"ח, לראות בנים ובני בנים
עוסקים בתורה ובמצוות
ויזכו החתן והכלה לבנות את ביתם על אדני התורה
והיראה כמסורת אבותינו הקדו' ומנהגי אבותינו,
לתפארת המשפחה ולתפארת עם ישראל

מאחלים נאמנה
הנהלת מוסדות יד מהרי"ץ
מתפללי בית הכנסת ולומדי בית המדרש
רבני בית ההוראה
משתתפי השיעור השבועי
רבנו ותלמידיהו

לק"י

הזמנה

ירבו השמחות וירבו הששונות
לרגל שמחתנו בחתונת בתנו
הנני בזאת להזמין בקריאה של חיבה
את כל ידידינו אלופינו ומיודעינו
מכירינו ומוקירינו נר"ו
בכל מקומות מושבותיהם
לבוא ולהשתתף עמנו בשמחת הנישואין
שתתקיים בע"ה ביום שלישי בערב
כ"ט טבת ה'תשע"ב ב'שכ"ג לשט'
באולמי "הדודאים" רח' הירקון 57 ב"ב ת"ו
ובנוכחותכם ישגה הגיל ותרבה השמחה
ברוכים הבאים
יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו
נא לראות זאת כאישית

יצא לאור קונטרס מועדי ה' על ענייני חנוכה
ע"פ פסקי מרן שליט"א - פוסק עדת תימן

לע"נ הרה"ג ר' שלמה בן שוכר יגאלי זצ"ל
מרת לולוה רינה בת זכריה וזוהרה ע"ה
ולרפואת הבח' אביאל רפאל ישראל בן משה נר"ו
להצלחת התורמים ברוחניות וגשמיות
שתרמו להוצאת העלון
יו"ל ע"י ארגון תוצאות חיים ב"ב
בשיתוף מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

לק"י

קהילות קודש תימן יע"א
בארץ ובחו"ל

ברנה לראש משביר

נשגד קמי מורנו ורבנו, עטרת ראשינו
מנהיג קהילותנו, משמר מנהגנו
פוסק עדתנו, נשיא אלד"ים בתוכנו
הגאון הגדול

מרן רבי יצחק רצאבי שליט"א

לרגל אירוסי הבת תחי'
עב"ג הבחה"ח
ר' יונתן ברזילי הי"ו
יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל
על אדני התורה והיראה, המנהגים והמסורת,
תשרה השכינה במעונם תמיד
ויזכו לראות דור ישרים יבורך, אכ"ר.

מברכים מעומקא דליבא
תלמידי מרן שליט"א
בארץ ובחו"ל